Lietas arhīva Nr. CA-2869-17/8
ECLI:LV:RAT:2017:0920.C33443416.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Sarmīte Vamža
tiesnese Inta Jēkabsone
tiesnesis Uldis Danga
ar tiesas sēžu sekretāri Olgu Ozolu
piedaloties zvērinātam advokātam Mārcim Krūmiņam

2017.gada 20.septembrī atklātā tiesas sēdē, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2017.gada 13.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. A/ cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā, pamatojoties uz Satversmes 92.pantu, Civillikuma 1635.panta pirmo un trešo daļu, lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai mantiskos zaudējumus 713,47 EUR un morālo kaitējumu 5 000 EUR, kā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 16.jūlijā, prasītājai atgriežoties mājās, bija konflikta situācija ar atbildētāju. Atveroties liftam no tā iznāca atbildētājs ar bērnu un velosipēdu. Ejot liftā prasītāja nejauši ar kāju aizķēra bērna velosipēdu un iegāja liftā. Kad prasītāja savā stāvā izgāja no lifta, viņai uzbruka atbildētājs, rupji lamājoties, nogāza prasītāju gar zemi, saplēsa jaku un trīs reizes iesita prasītājai ar dūri pa seju. Pēc kā pameta prasītāju guļam un devās lejā pa kāpnēm. Prasītājas kliegšanu dzirdēja arī viņas meita, kura aiz durvīm dzirdot raudāja. Vīrs izsauca ātro palīdzību. Kad atbrauca ātrā palīdzība prasītāju noveda lejā, taču to redzēja atbildētājs, kurš pienāca pie mašīnas un skaļi lamāja prasītāju.

Prasītāju nogādāja medicīnas iestādē, kā arī veica miesas bojājumu ekspertīzi. Par minēto faktu prasītāja vērsās Valsts policijā, taču kriminālietu atteica ierosināt. Atbildētājs tika sodīts atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} pantam.

Ņemot vērā, ka pēc miesas bojājumu nodarīšanas prasītājai bija smadzeņu satricinājums, vairāki zilumi uz sejas un citur, kā arī milzīgs stress, prasītāja nevarēja strādāt, ko apliecina Darbnespējas lapas A un B, kas ilga no 2014.gada 17.jūlija līdz 2014.gada 18.augustam.

Prasītāja norāda, ka uzbrukums un piekaušana nodarīja ne tikai lielas fiziskas sāpes un stresu prasītājai, viņas bērnam un vīram, bet arī radīja bailes iziet no mājas, tāpēc visas ārpus mājas aktivitātes nācās veikt vīram, kas traucēja pilnvērtīgi veikt darbu arī viņam.

Atbildētāja prettiesisko darbību rezultātā prasītājai ir nodarīts ne tikai fizisks kaitējums un mantisks zaudējums, bet arī būtisks morālais kaitējums. Atbildētājs līdz šim brīdim nav atvainojies un apmelo prasītāju un viņas ģimeni kaimiņu un mājas apkopējas priekšā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2017.gada 13.marta spriedumu tiesa nosprieda prasību apmierināt daļēji. Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai zaudējumus 651,34 EUR, morālo kaitējumu 500 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 172,70 EUR. Piedzīt no atbildētāja par labu valstij valsts nodevu 172,70 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,04 EUR.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu un 97.panta pirmo daļu, atzina, ka lietā pierādīta atbildētāja fiziskā vardarbība pret prasītāju pamatojoties uz sekojošiem pierādījumiem.

Tiesa atsaucās uz VSIA "Paula Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca" 2014.gada 16.jūlija Izrakstu no stacionāra/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kur konstatēta prasītājai infiltrācija vai hematoma zemādas audos kreisajā pusē pie vaiga kaula lokalizācijas; Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Olaines iecirkņa paziņojumu par atteikšanos ierosināt kriminālprocesu un atbildētāja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta paredzētajām pārkāpuma pazīmēm.

Tiesa konstatēja, ka prasītājai ir izsniegta pirmreizējā darba nespējas lapa no 2014.gada 17.jūlija līdz 26.jūlijam. Savukārt no 2014.gada 28.jūlija izsniegta darba nespējas lapa B līdz 2014.gada 18.augustam.

Prasītājai veikta ekspertīze, kur 2014.gada 1.oktobra slēdzienā norādīts, ka cietušajai /pers. A/ konstatēti šādi miesas bojājumi: galvas sasitums ar asinsizplūdumiem sejā, augšžokļa labās puses 1.zoba un augšžokļa labās puses 3.zoba kroniša malas bojājumi, krūša kurvja sasitums ar asinsizplūdumu. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2014.gada 16.jūlijā trulu, cietu priekšmetu iedarbības rezultātā pie apstākļiem, kuri uzrādīti lēmumā un kurus uzrāda cietusī. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

2014.gada 16.oktobrī Rīgas reģiona pārvaldes Olaines iecirkņa Kārtības policijas priekšnieka pulkvežleitnants pieņēmis lēmumu /numurs/ no kura izriet, ka atbildētājs sniedza paskaidrojumus par to, un nenoliedz faktu, ka 2014.gada 16.jūlijā plkst.15:45 /adrese/ būtu nodarījis tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus sievietei no dzīvokļa /numurs/, dzīvojošai /adrese A/, izdarot pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} pantā - par maznozīmīga miesas bojājuma tīšu nodarīšanu. Ar 2014.gada 15.oktobra protokolu /numurs/ konstatēts, ka atbildētājs nodarījis prasītājai tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus. Pamatojoties uz lēmumā norādītajiem apstākļiem, atbildētājam piemērots naudas sods 210 EUR.

Tiesa atzina atbildētāja iebildumus, ka prasītāja pati vainojama konfliktā par nepamatotiem, jo vispārzināms ir fakts, ka fiziska vardarbība pret sievieti nav attaisnojama. Tiesa norādīja, ka fiziska vardarbība pret jebkuru: pret vīrieti, sievieti, bērnu, neatkarīgi no motivācijas, ir sabiedrībā pieņemto likumu un normu pārkāpums. Tādējādi, risinot savstarpējos konfliktus, tai skaitā strīdus starp kaimiņiem, vardarbība mūsdienu sabiedrībā nav iedomājama kā akceptējama.

Tiesa secināja, ka tiesā sniegtās liecinieces /pers. J/ liecības neattiecas uz lietas faktiskajiem apstākļiem, tādējādi nav vērtējamas konkrētās lietas ietvaros. Tāpat liecinieces norādītais, ka prasītājai nav bijuši manāmi kādi sasitumi uz sejas pāris dienas pēc konflikta, neapstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, tai skaitā eksperta atzinumu.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja lietā iesniegusi medicīniskus čekus 67,64 EUR apmērā, kas iegādāti laika posmā no 2014.gada 16.jūlija līdz

2014.gada 4.augustam. Atbildētāja pārstāvis apstrīd daļu no medicīniskajiem izdevumiem attiecībā uz medikamentiem, iebildumiem pierādījumus neiesniedzot.

Tiesa norādīja, ka lietā pušu paskaidrojumi tiek vērtēti kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem atbilstoši Civilprocesa likuma 104.panta pirmajai daļai. Tādējādi tiesa atzina medicīniskos izdevumus par pierādītiem.

Tiesa secināja, ka no lietas materiāliem pievienotās /noraukums/ izriet, ka prasītāja strādā/nosaukums/kopš 2012.gada 11.septembra. Vidējā mēneša izpeļņa 645,83 EUR.

No lietas materiāliem pievienotās VSAA 2017.gada 30.janvāra izziņas izriet, ka laika periodā no 2014.gada janvāra līdz 2014.gada jūnijam prasītājas ienākumi sastādīja 3840 EUR, proti, par 2014.gada janvāri 700 EUR, 2014.gada februārī – 600 EUR, martā – 400 EUR, aprīlī – 720 EUR, maijā – 700 EUR, jūnijā – 720 EUR.

Tādējādi prasītājas darba devēja izsniegtajā izziņā norādītā informācija par prasītājas vidējo mēneša izpeļņu apstiprinās ar lietā pievienoto VSAA izziņu.

No lietas materiāliem pievienotā VSAA 2014.gada 25.augusta lēmuma izriet, ka prasītājai piešķirts slimības pabalsts 80% apmērā no kalendārās dienas vidējās sociālās apdrošināšanas iemaksu algas 62,13 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 27.jūlija līdz 2014.gada 18.augustam.

Tādējādi minētais slimības pabalsts nav aprēķināts par visu mēnesi, uz ko atsaucas atbildētājs savos iebildumos. Vienlaikus tiesa uzskatīja, ka minētais slimības pabalsts ir atrēķināms no prasītājas norādītās vidējās izpeļņas, tādējādi prasība minētajā daļā apmierināma daļēji 583,70 EUR apmērā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1770., 1775., 1779., 1635., 2347.pantu, tiesa atzina, ka prasītāja ir pierādījusi vardarbības faktu un atbildētāja nodarījumu minētajā, kā arī zaudējumu apmēru ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzina, ka prasība daļā par zaudējumiem ir pierādīta un apmierināma daļēji 651,34 EUR apmērā, piedzenot medicīnas izdevumus 67,64 EUR un nesaņemto darba algu 583,70 EUR.

Nosakot morālā kaitējuma atlīdzību, tiesa ņēma vērā psihoterapeitu pausto profesionālo viedokli attiecībā par vardarbību pret sievieti, ka Latvijas likumdošanā vardarbība pret sievieti ir viennozīmīgi atzīta kā noziegums. Tolerance pret vardarbību var tikt uzlūkota kā līdzinātāja pozīcija. Nav apstākļu, kas ļautu pieņemt vai attaisnot psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību. Vardarbība pret sievieti atstāj tālejošas sekas gan cietušās sievietes, gan bērna turpmākajā dzīvē, kurš ir bijis vardarbības aculiecinieks. Piedzīvota vardarbība ietekmē visas dzīves jomas un rada nopietnas veselības problēmas (http://www.irlv.lv/2014/12/3/fiziskas-vardarbbas-attaisnosana-nav-savienojama-ne-ararsta-ne-psihoterapeita-sertifikatu).

Tāpat tiesa ņēma vērā apstākli, ka prasītājai tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, kas bija vizuāli pamanāmi uz sejas, kā rezultātā prasītājai uz laiku tika piešķirtas darbnespējas lapas. Tiesa ņēma vērā faktu, ka puses ir kaimiņi, kuri arī turpmāk dzīvo vienā dzīvojamajā mājā, kur noticis arī minētais konflikts. Cietusī izjutusi bezpalīdzību un izbailes, un prasītājas meita dzirdējusi minēto konfliktu, esot aiz dzīvokļa durvīm. Tāpat tiesa ņēma vērā faktu, ka prasītājai nav paliekošs darbnespējas zudums vai paliekoši ilgstoši veselības traucējumi.

Par būtisku apstākli atlīdzības apmēra noteikšanai tiesa atzina faktu, ka atbildētājs nav centies risināt situāciju par nodarītajiem zaudējumiem un tos atlīdzināt. Turklāt būtisks apstāklis ir fakts, ka lietā nav pierādījusies prasītājas vaina notikušajā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka prasītājai ir tiesības saņemt atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu. Tiesa nosakot apmēru vadījās no Latvijas Republikas Augstākās tiesas "Tiesu prakse morālā kaitējuma apmēra noteikšanā saistībā ar prasītājam nodarīto tiesību aizskārumu, miesas bojājumiem vai tuviniek bojāeju".

Nosakot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, tiesa atzina, ka kaitējuma atlīdzības apmērs nosakāms 500 EUR, kas tiesas ieskatā atbilst morālā kaitējuma smagumam, sekām un atbildētāja attieksmei pret notikušo.

Par tiesas spriedumu atbildētājs /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka pārsūdz spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasība.

Apelators norāda, ka lietā pastāv pretēji viedokļi attiecībā uz 2014.gada 16.jūlijā notikušo notikumu cēloni. Konflikta sākums bija prasītājas apzināts kājas spēriens dēlam pa gūžu, pēc kā dēls sācis raudāt. Prasītājas prettiesiska un amorāla rīcība pret mazgadīgo bija par pamatu konfliktam.

Tiesai tika iesniegts lūgums par liecinieku nopratināšanu, tajā skaitā cietušā bērna nopratināšanu, ko tiesa nepamatoti noraidīja, līdz ar ko atbildētājam tika liegts pierādīt nozīmīgus faktiskos apstākļus.

Tiesa nepatiesi spriedumā atspoguļoja arī liecinieces /pers. J/ liecības, kurai mazdēls raudādams stāstījis, ka tā sieviete, kura apsaukājusi liecinieci un spļāvusi viņai virsū, iespērusi viņam ar kāju.

Tāpat tiesa nav analizējusi eksperta atzinumā/numurs/ norādītos apstākļus un nezināmu iemeslu dēļ ticējusi prasītājas versijai ar notikušo.

Apelators norāda, ka prasītāja regulāri konfliktē ar dzīvojamās mājas iedzīvotājiem un uzvedas neadekvāti. Lietā ir iesniegts /pers. J/ iesniegums Olaines novada pašvaldības policijai par prasītājas darbībām un policijas atbilde uz iesniegumu, kurā norādīts, ka ar prasītāju veiktas preventīva rakstura pārrunas par turpmāku šādu darbību nepieļaujamību.

Tāpat lietai pievienotā eksperta atzinumā norādīts, ka "apsekojamā nemierīga, bieži paceļ balsi,..., apvaino ekspertus nepieklājīgā uzvedībā, atsakās no krūšukurvja apskates un aiziet prom. No eksperta atzinuma 4.lapas izriet, ka izpētot ambulatoro karti arī redzams, ka 11.06.2012. uzstādīta diagnoze "depresīvi traucējumi ar trauksmi", 23.01.2013. bijusi pie psihiatra Jūrmalā krīzes centrā kopā ar vīru, uzstādīta diagnoze "neirotiski traucējumi".

Šis apstāklis, visticamāk, izskaidro prasītājas neadekvāto uzvedību, domstarpības ar kaimiņiem un uzbrukumu bērnam, taču tas nevar būt par attaisnojumu prettiesiskai un amorālai rīcībai, lai sistu mazgadīgu bērnu.

Attiecībā par zaudējumu piedziņu apelators norāda, ka atbilstoši VSAA izziņai prasītājas ienākumi bijuši mainīgi, kā arī nav pierādīts, ka pēc 18.08.2014. prasītāja būtu saņēmusi ienākumus, lai būtu objektīvs pamats aprēķināt vidējo darba izpeļņu.

Uz tiesas sēdi apelācijas sūdzības iesniedzēja pārstāvis nav ieradies. Neierašanās iemesli tiesai nav paziņoti. Par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Prasītājas pārstāvis /pers. L/ tiesas sēdē prasību uzturēja, lūdza apmierināt. Apelācijas sūdzību neatzina, lūdza noraidīt. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu Civillietu tiesas kolēģija nolemj skatīt lietu bez apelācijas sūdzības iesniedzēja pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība pārsūdzētajā daļā apmierināma.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nedod pamatu pārskatīt pirmās instances tiesas sprieduma motīvus un prasību noraidīt.

Apelators apelācijas sūdzībā vērsis tiesas uzmanību uz to, ka lietā pastāv pretēji viedokļi attiecībā uz 2014.gada 16.jūlijā notikušo notikumu cēloni, jo konflikta sākums bija prasītājas apzināts kājas spēriens dēlam /pers. N/ pa gūžu, pēc kā dēls sācis raudāt.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus, kas pamatotu šādu apgalvojumu.

No lietai pievienotā 2014.gada 26.septembra Eksperta atzinuma /numurs/ redzams, ka cietušajam /pers. N/ ārēji redzami miesas bojājumi tiesu medicīniskās apsekošanas laikā nav konstatēti un iesniegtajos medicīnas dokumentos nav aprakstīti. Diagnozi "Kreisās gūžas sasitums" pie miesas bojājumu smaguma pakāpes novērtēšanas neņem vērā, jo tā neapstiprinās ar objektīviem datiem (saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma 5.punktu: "Nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu pārejošās darbnespējas laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu.")

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelatora minētajam apgalvojumam nav izšķirošas nozīmes, jo konfliktsituācija ar bērnu un riteni neradīja pamatu nekavējoši pielietot fizisku spēku, nodarot miesas bojājumus prasītājai.

Bez ievērības atstājami arī apelatora paskaidrojumi apelācijas sūdzībā, ka prasītāja regulāri konfliktē ar dzīvojamās mājas iedzīvotājiem un uzvedas neadekvāti, ekspertīzē "pacēlusi balsi", apvainojusi ekspertus nepieklājīgā uzvedībā.

Norādītie apstākļi, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, nerada tiesības atbildētājam rīkoties vardarbīgi.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija neapšauba pirmās instances tiesas veikto zaudējumu aprēķinu, kas pamatots uz prasītājas darba devēja /nosaukums/ un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņām.

Pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas apstākļus un lietā iegūtos pierādījumus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājas pārstāvis uz ordera pamata zvērināts advokāts Mārcis Krūmiņš lietā iesniedzis 2017.gada 3.janvāra maksājuma uzdevumu Nr.107 par rēķina /numurs/ apmaksu lietā 250 EUR apmērā un 2017.gada 31.augusta maksājuma uzdevumu Nr.381 par rēķina /numurs 2/ apmaksu lietā 200 EUR apmērā, pavisam kopā 450 EUR.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījuma apmierinātās daļas.

Tā, kā prasība ir apmierināta par summu 1151,34 EUR, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 345,40 EUR (1151,34 x 30%) apmērā.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tā, kā prasītāja lietā no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvota saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 4.punktu, no atbildētāja valsts labā piespriežama valsts nodeva, to apmēru nosakot ņemot vērā Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus. Līdz ar to tās apmērs saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu sastāda 172,70 EUR (1151,34 x 15% = 172,70).

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētāja piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, 17,17 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 651,34 EUR (seši simti piecdesmit viens euro un 34 centi) un morālā kaitējuma atlīdzību 500 EUR (pieci simti euro), pavisam kopā 1151,34 EUR (viens tūkstotis viens simts piecdesmit viens euro un 34 centi).

Noteikt /pers.A/tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus - 6 (sešus) procentus gadā, no nesamaksātās zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzības summas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 345,40 EUR (trīs simti četrdesmit pieci euro un 40 centi).

Noteikt, ka piedzītās naudas summas iemaksājamas /pers. A/, personas kods /personas kods/, bankas kontā: /banka/konta Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu 172,70 EUR (viens simts septiņdesmit divi euro un 70 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,17 EUR (septiņpadsmit euro un 17 centi).

Valsts nodevas 172,70 EUR samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200, bet ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 17,17 EUR samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV51TREL2190458019000.

Noteikt /pers.B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pēc valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksas, samaksu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 4.oktobra, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Vamža

Tiesnese I.Jēkabsone